

ENGELLEMEYELİM !!!

Engelli konusuna duyarsız kalamazdım.Neydi engel, neye ve kime göreydi ...?

Neden hemen etiketliyorduk kişileri.....?

Neden sokakta karşılaştığımızda defalarca dönüp, dönüp bakıyorduk, sonra aramızda kulaktan kulağa o kişi hakkında konuşuyorduk? Empati kurmak hiç mi aklımıza gelmiyordu?

İki yıl yatılı hizmet veren engelli bir bakım merkezinde görev yaptım. Zihinsel, bedensel ve ruhsal engellileri içinde barındıran kurumda çalışmak benim için çok iyi bir tecrübe olmuştu. Tüm engel grupları ile bire bir çalışma imkanı yakalamıştım. Orda, o insanlarla çalışırken neyi gördüm biliyor musunuz ? İnsanlığı, sevgiyi, hem de çıkarsız sevgiyi, şefkati, parlayarak bana bakan gözleri gördüm...

Kimi zaman haksızlığa uğradığını düşünen bedensel engelli teyzeleri dinledim. (Hani şu engelinden dolayı evlerimize sığdıramadığımız annelerimizi, teyzelerimizi, ninelerimizi...) Kimi zaman zihinsel engelli olduğu için daha 10-12 yaşında ailesi tarafından dışlanmış ve bakım merkezinde yaşamaktan başka şansı olmayan çocuklarla dertleştik. Onlar konuşma zorluğu çekse de anlaştık biz, gönül dilimizle, gönül bağımızla anlaştık, tebessüm eden yüzlerle, içi gülen gözlerle anlaştık biz... Ben onların ebeveynleri oldum, onlarsa benim çocuklarım....Rehberlik Araştırma Merkezine gittik beraber, sağlık raporlarını yeniledik, beraber bekledik sırada diğer çocukların anneleriyle onların günlük hayattaki yaşadıkları zorlukları dinledim, bazılarının sabrına bazılarınınsa teslimiyetine hayran kaldım... Bir süre sonra rehabilitasyon merkezine başladılar... Oradaki öğretmenlerle irtibata geçtim...Sadece yapılmış olması için olmasın eğitimleri diye... İşin aslı neydi biliyor musunuz ? Sevgiydi....Sevince, benimseyince, sahiplenince çözülyordu düğümler...

Matematik öğretmeni olup hayatının son demlerinde Alzheimer olan amcaı da, onun anlaşılması zor olsa da defalarca sorduğu soruyu da ....En azından içinde bulunduğu günün bilince olma çabasını da....

- Bugün ayın kaçı değişini de ve her ay sırf cebine sığsın diye minicik kağıtlara el yazımla yazdığım aylık oluşturduğum takvimleri de unutmadım...

Alzheimer olan teyzenin buğulu gözlerini, bembeyaz saçlarını da unutmadım... Son nefesini verirken en sevdiklerinin yanında olmasını o da istemez miydi sizce ? O da istemez miydi bin bir emekle zorlukla yetiştirdiği evlatlarının sıcakık evlerinde olmayı torunlarının ve çocuklarının şefkat dolu gözlerle ona bakmasını o da istemez miydi.... O da istemez miydi .....

İşte bu insanlar beni ben yaptı, iyi kilerim onlar benim... İyi ki sizleri tanıdım, iyi ki hayatlarınıza girdim ve iyi ki sizlerle oldum...

Çözüm odaklı düşünürsek yapılması gereken ne sizce ?

Bana kalırsa önce önyargıları bir kenara atmak ve bakış açımızı değiştirmek ve toplumdun engelli bireyleri ve ailelerini sıyırıp bir kenara atmak ötekileştirmek yerine bu işin ucundan biraz da toplumun bir bireyi olarak bizim tutmamız.Nasıl mı ? Mesela ben üniversitede okurken engelliler ve ailelerine yönelik yardım kuruluşları ve derneklerde üniversite öğrencileri gönüllü veya cüzi bir miktar karşılığı çalışıyorlardı. Çalışanlar haftanın üç günü günde 3 saat ailenin ve çalışanın ortak belirlediği saatlerde engelli bireyle zaman geçiriyorlardı. Bu çalışana ne katıyordu, empati kazanmayı, engelli bir bireyi yakından tanımayı, onun hayatının nasıl olduğunu görmeyi ve ailenin kısa bir süre de olsa kendilerine zaman ayırmasını sağlıyordu. Bence çok güzel bir uygulamaydı. Neden olmasın ? ;)

Geçtiğimiz günlerde TRT Çocuk da Kardeşim Ozi adlı bir çizgi filmle karşılaştım ve o kadar mutlu oldum ki; Ozi yani Ozan down sendromlu bir çocuk ve hayat dolu, kıpır kıpır, içi yaşama sevinciyle kaplı, meraklı bir çocuk... İşte dedim TRT yine kendine yakışanı yapmış...Sonra sosyal medyadan bir yorumla karşılaştım çizgi filmle ilgili yorum şaşırtıcı ve üzücü ve yorum tam olarak şöyle....

Başroldeki down sendromlu çocuğu zombiye benziyor, korkutucu, kızımın konuşmasını bozuyor... diyor.

Lütfen başkalaştırmayalım, ötekileştirmeyelim, etiketlemeyelim...

Saygı duyalım, benimseyelim, sevelim....

Sevgiyle .....

Kübra MARAŞ

Sosyal Hizmet Uzmanı